

Γιολάντα Τσορώνη-Γεωργιάδη

Εγώ, ο απίθανος

 Σαβάλας
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΣΚΟΥΙΙΙΙΚ!

«Κοίτα, μαμά! Ένα ιπτάμενο
ποντίκι!» φώναξε ο Πίπης.

«Αυτό δεν είναι ποντίκι, γιε μου»
γέλασε η μαμά του.
«Νυχτερίδα είναι».

«Μοιάζουμε όμως! Μακάρι να μπορούσα να πετάξω κι εγώ!» αναστέναξε ο Πίπης.
«Θα γίνω κι εγώ νυχτερίδα όταν μεγαλώσω;» ρώτησε.

«Όχι, βέβαια» είπε η μαμά του.
«Πώς είναι δυνατόν; Έχεις φτερά;»

Ο Πίπης δεν το 'βαλε κάτω.
Βρήκε ένα χοντρό χαρτόνι και
πολύ σύντομα ήταν έτοιμος για... απογείωση!

«Μαμά, μαμά, τα κατάφερα! Έγινα νυχτερίδα!»

Ο Πίπης έτρεξε σαν σίφουνας στο δωμάτιο.
Κούνησε ύστερα με δύναμη
τα χαρτονένια του φτερά πάνω κάτω.
Στάθηκε όμως αδύνατο να πετάξει.

Πετάρισε με πείσμα ξανά...

και ξανά...

και ξανά...

